

Mindetale af Gunnar Hounsgaard ved mindesten ved Broballe 29. jan. 2007

Velkommen til alle fremmødte her i dag den 29. januar 2007

Hvis vi går 63 år tilbage i tiden stod min bror og jeg sammen med vores far udenfor brugsen, som ligger dernede.

Jeg var lige fyldt 17 år og min bror var tæt på 19 år.

**Klokken var lidt før 02.30 og der var kraftig overflyvning - - -
700 bombefly var på vej mod Berlin (the great city som flyverne kaldte den).**

Pludselig hører vi et fly gasse op og ned med motorerne hvorefter de går i stå. - Vi havde ikke hørt skudsalver, men en skramle lyd, som ved et sammenstød.

Vi var klar over at noget var galt, og da vi ser et fly med ild i dukke ud af skyerne er vi faren bevidst og styrter ind i huset for at gå i kælderen bag butikken.

**Jeg løber foran gennem entreen og 2 stuer og ned i butikken.
Da jeg pludselig ser et voldsomt ildglimt kaster jeg mig ned bag butiksdiskens og mærker 3 detonationer.**

Jeg kikker mig tilbage efter familien og ser stuerne oplyst af eksplosionen og rullegardiner og gardiner står vandret ud i luften af lufttrykket.

**Vi fortsætter ned i kælderen, hvor vi forbliver indtil flystøjen ophører.
Da vi kommer op fra kælderen er rummene oplyst af ildskæret fra nedstyrtningsstedet, og en voldsom stank af brændstof har bredt sig overalt.**

**Den næste morgen da vi kommer ud på marken ser vi ligrester og dele af flyet ligge spredt omkring det store krater fra eksplosionen.
Halepartiet med de to ovale sideror bevidner at det var en Lancaster.
Bag mejeriet ligger 2 flyvere dræbte på jorden. De var sprunget fra for lav højde til at faldskærmen kunde nå at udløses.**

Vi mindes i dag de 2 besætninger, hvis navne står på disse to mindestene. 10 Englændere, 3 Australier og 1 Canadier.

Allierede flyvere, som her på Nordals gav deres liv i kampen for Europas befrielse - og at vi ca. 1 år senere kunne fejre befrielsen den 5.maj 1945.

DE VIL IKKE BLIVE GLEMT - ÆRE VÆRE DERES MINDE.